

Súd: Krajský súd Košice
Spisová značka: 11Co/446/2013
Identifikačné číslo súdneho spisu: 7512210966
Dátum vydania rozhodnutia: 08. 10. 2014
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Jarmila Čabaiová
ECLI: ECLI:SK:KSKE:2014:7512210966.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Košiciach v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Jarmily Čabaiovej a sudkýň Mgr. Angeliky Sopoligovej a JUDr. Evy Feťkovej vo veci žalobcu A. S. W., s.r.o., V. X, O., IČO: 35 724 803, zast. TOMÁŠ KUŠNÍR, s.r.o., Pajštúnska 5, Bratislava, IČO: 36 613 843, proti žalovaným: 1/ U. R., nar. XX.X.XXXX, bytom P. XXX, zast. JUDr. Matúšom Lemešom, advokátom, Nerudova 14, Košice a 2/ L. J.Č., nar. XX.X.XXXX, bytom U. XX, za účasti vedľajšieho účastníka na strane žalovaných G. K. R. R. W. Z., so sídlom v V.A., K.. J. X, IČO 42 176 778, zast. JUDr. Igorom Šafrankom, advokátom, ul. Sov. hrdinov 163/66, Svidník, o zaplatenie 5.968,24 € s prísl., o odvolaní žalobcu proti rozsudku 18C/163/2012-87 z 25.6.2013 Okresného súdu Košice - okolie

rozhodol:

P o t v r d z u j e rozsudok vo výroku o zamietnutí žaloby a vo výroku o trovách konania medzi žalobcom a žalovanou v 1. rade.

Žalovanej v 1. rade sa prisudzuje náhrada trov odvolacieho konania vo výške 208,66 €, a žalobca je povinný ju zaplatiť JUDr. Matúšovi Lemešovi, advokátovi, do 3 dní od právoplatnosti rozsudku.

Vedľajšiemu účastníkovi sa prisudzuje náhrada trov odvolacieho konania vo výške 250,39 €, a žalobca je povinný ju zaplatiť JUDr. Igorovi Šafránkovi, advokátovi, do 3 dní od právoplatnosti rozsudku.

odôvodnenie:

Súd prvého stupňa rozsudkom žalobu o zaplatenie 5.968,24 € s prísl. zamietol. Žalobcovi uložil povinnosť nahradiť žalovanej v 1. rade trovy konania na účet jej právneho zástupcu v sume 625,98 €, do 15 dní od právoplatnosti rozsudku. V právnom vzťahu medzi žalobcom a žalovaným v 2. rade a v právnom vzťahu medzi žalobcom a vedľajším účastníkom náhradu trov konania účastníkom nepriznal.

Po vykonanom dokazovaní dospel k záveru, že zámer žalobcu dosiahnuť vymožitelnosť pohľadávky podpísaním dohody o uzavretí splátkového kalendára a uznaní záväzku dňa 21.1.2011 (ďalej len „dohoda“) je potrebné vyhodnotiť ako nekalú obchodnú prax. Súd prvého stupňa uviedol, že pri podpísaní dohody, ktorá bezprostredne nadväzuje na spotrebiteľskú zmluvu, boli naplnené zákonné znaky inštitútu o nekalej obchodnej praxi, a to nedostatok odbornej starostlivosti na strane žalobcu a využitie takej obchodnej praxi zo strany žalobcu, ktoré podstatne narušilo ekonomické správanie sa žalovanej ako priemerného spotrebiteľa. Umiestnenie textu o vedomosti premlčaného dlhu v bode 3 dohody označenej ako „Forma splatenia záväzku“ nasvedčuje tomu, že zo strany žalobcu došlo k porušeniu odbornej starostlivosti vo vzťahu k spotrebiteľovi, ktorá predpokladá osobitnú schopnosť a starostlivosť, ktorú možno rozumne očakávať od dodávateľa pri konaní vo vzťahu k spotrebiteľovi, zodpovedajúcej čestnej obchodnej praxi alebo všeobecnej zásade dobrej viery uplatňovanej v jeho oblasti činnosti. Uviedol, že je síce možné uznať aj premlčaný dlh, ale takéto uznanie vyžaduje jednoznačné preukázanie tej skutočnosti, že osoba, ktorá takýto dlh uznáva, má vedomosť o tom, že

dlh je premlčaný, čo samozrejme predpokladá, že vie aj to, čo je obsahom pojmu premlčanie. Bolo na žalobcovi, aby v konaní preukázal, že žalovaná skutočne vedela, že uznáva premlčaný dlh. Žalovaná uviedla, že nie je si vedomá, aby podpísala listinu, ktorá by spôsobila predĺženie premlčacej lehoty v čase podpisovania a o pojme „premlčanie“ nemala žiadne vedomosti. Zároveň súd poukázal aj na tú skutočnosť, že dohoda uzavretá dňa 21.1.2011, je vopred žalobcom vypracovaný štandardizovaný formulár, v ktorom je ním zakomponovaná aj formulácia o uznaní premlčaného dlhu. Nebolo v konaní žalobcom preukázané, že ide o individuálne, v tomto konkrétnom prípade so žalovanou dojednané ustanovenie. Toto ustanovenie o uznaní vzhľadom na nepreukázanie vedomosti žalovanej o tom, že dlh je premlčaný, je v jej neprospech a je neprijateľnou podmienkou. Dohoda o uzavretí splátkového kalendára a o uznaní záväzku v časti uznania premlčaného dlhu ako nekalá obchodná praktika a neprijateľná podmienka je neplatná, preto námietka premlčania vnesená žalovanými je dôvodná. Vychádzajúc z ust. § 2 písm. u) a r), § 4 ods. 8, § 7 ods. 1 až 3 a § 8 ods. 3 a 4 zák.č. 250/2007 Z.z. o ochrane spotrebiteľa účinného v čase uzavretia zmluvy, § 100 ods. 1,2 veta prvá a § 101 Občianskeho zákonníka (ďalej len „OZ“), vzhľadom na námietku premlčania uplatnenú žalovanými žalobu zamietol. O náhrade trov konania rozhodol podľa § 142 ods. 1 O.s.p. a žalovanej v 1. rade priznal náhradu trov právneho zastúpenia v sume 625,98 eur (3 x 200,85 € + 3 x 7,81 € paušálnu náhradu hotových výdavkov) podľa vyhl. č. 655/2004 Z.z. o odmenách a náhradách advokátov za poskytovanie právnych služieb v znení neskorších predpisov. V konaní úspešný žalovaný v 2. rade by mal nárok na náhradu trov konania, ale v konaní mu žiadne preukázateľné trovy nevznikli, neúspešný žalobca nemá právo na náhradu trov konania, preto súd rozhodol, že v právnom vzťahu medzi žalobcom a žalovaným v 2. rade účastníkom náhradu trov konania nepriznáva. Súd prvého stupňa nepriznal ani vedľajšiemu účastníkovi na strane žalovaných náhradu trov konania z dôvodu, že jeho vstup do konania nepovažoval za účelný vzhľadom na skutočnosť, že žalovaná v 1. rade sa dala zastúpiť advokátom, ktorý na pojednávaní prehlásil, že vedľajší účastník v konaní nie je potrebný, keďže on sám vie dostatočne hájiť záujmy svojej klientky a vzniesol námietku premlčania. Žalovaný v 2. rade sám vzniesol námietku premlčania, pričom uviedol, že nevie, čo znamená vstup vedľajšieho účastníka, ktorý ho žiadnym spôsobom nekontaktoval. Z týchto dôvodov mal súd prvého stupňa za to, že prípadné trovy konania vzniknuté právnym zastúpením vedľajšieho účastníka nemožno pokladať za účelne vynaložené.

Rozsudok napadol včas podaným odvolaním žalobca a navrhol, aby odvolací súd rozsudok v napadnutom rozsahu podľa § 220 O.s.p. zmenil tak, že vyhovie návrhu žalobcu voči žalovanej v 1. rade, resp. aby rozsudok podľa § 221 ods. 1 a 3 O.s.p. zrušil a vec vrátil súdu prvého stupňa na ďalšie konanie. Odvolanie odôvodnil nesprávnym právnym posúdením veci a nedostatočným zistením skutkového stavu súdom prvého stupňa (§ 205 ods. 2 písm. f) a d) O.s.p.). Žalobca namietal, že žalovaná v dohode potvrdila vedomosť o premlčaní dlhu a následkoch s tým spojených. Obsahom dohody je uznanie dlhu zo strany žalovanej ako právny inštitút zakotvený v Občianskom zákonníku, pričom jeho následkom je prerušenie plynutia premlčacej doby. To znamená, že doba, ktorá dovtedy uplynula, sa stala právne bezvýznamnou a začne plynúť nová 10 ročná premlčacia doba, a to priamo zo zákona. Žalobca namietal, že zákon nevyžaduje, aby mal dlžník v čase uznania práva podľa § 110 OZ vedomosť o premlčaní dlhu. Uznanie práva podľa jeho názoru nemožno stotožňovať s inštitútom uznania dlhu podľa § 558 OZ. Vzhľadom na uvedené skutočnosti s poukazom na znenie dohody, v ktorej žalovaná potvrdila svoju vedomosť o premlčaní dlhu, v danom prípade nastali účinky predpokladané ust. § 558 OZ, a to že záväzok uznaný žalovanou čo do dôvodu a výšky v čase uznania trval. Zamietnutie žaloby súdom prvého stupňa preto podľa neho znamená porušenie zásady rovnosti účastníkov a vedie k neprimeranej ochrane spotrebiteľa a k úplnému zbaveniu jeho zodpovednosti. Ak by aj žalovaná v čase uznania dlhu nevedela o jeho premlčaní, právny účinok spojený s uznaním práva, ktorý predpokladá § 110 ods. 1 OZ v takomto prípade nastupuje. Svoj názor opieral aj o judikatúru Najvyššieho súdu ČR. Podľa žalobcu obsah dohody nie je rozsiahly a žalovaná dohodu podpisovala vo svojom bydlisku, teda mala možnosť si dohodu prečítať a prípadne ju nepodpísať. Podľa žalobcu na dohodu sa nevzťahujú ustanovenia o neprijateľných podmienkach v spotrebiteľských zmluvách. Žalovaná nebola k podpisu dohody žiadnym spôsobom nútená, uzavretím dohody nedošlo k zhoršeniu jej postavenia, ale práve naopak, žalobca jej poskytol možnosť plniť už existujúci splatný záväzok, s plnením ktorého sa ale dostala do omeškania v splátkach. Rovnako nesúhlasil ani s priznaním trov právneho zastúpenia žalovanej v 1. rade.

Žalovaná v 1. rade (ďalej aj „žalovaná“) vo vyjadrení k odvolaniu uviedla, že sa v celom rozsahu stotožňuje s napadnutým rozsudkom, nakoľko ho považuje za zákonný a jeho závery sú dostatočne odôvodnené. Niet žiadnych pochyb o tom, že by nikdy nesúhlasila s uzatvorením dohody, ak by si uvedomovala právne následky, ktoré chcel docieľať žalobca. Poukázala na svoju ťažkú sociálnu situáciu,

a je len ťažko predstaviteľné, že by mohla mať záujem uzatvoriť dohodu s úmyslom nefigurovať v databáze neplatičov a zlepšiť si v budúcnosti postavenie pri žiadosti o úver. Taktiež je málo pravdepodobná úvaha, že by chcela svoj záväzok uhradiť a preto uvítala možnosť jeho úhrady v splátkach, keďže samotná dohoda výšku splátok vôbec neuvádza. Poukázala na ust. § 2, § 3 ods. 2 a 3, § 4 ods. 8 a § 53 ods. OZ a konštatovala, že súd prvého stupňa správne vyhodnotil dohodu ako absolútne neplatnú, nakoľko je výsledkom nekalej obchodnej praktiky a jej obsah sa prieči dobrým mravom. Navrhla, aby odvolací súd rozsudok v celom rozsahu potvrdil a zaviazal žalobcu na úhradu jej trov odvolacieho konania vo výške 208,66 € (za 1 úkon právnej služby - vyjadrenie k odvolaniu žalobcu vo výške 200,85 € podľa ust. § 14 ods. 1 písm. b) vyhl. 655/2004 Z.z. a paušálna náhrada hotových výdavkov vo výške 7,81 € podľa ust. § 16 ods. 3 vyhl. 655/2004 Z.z.) na účet jej právneho zástupcu v zmysle § 149 ods. 1 O.s.p.

Vedľajší účastník na strane žalovaných (ďalej len „VU“) vo vyjadrení k odvolaniu uviedol, že ide o masové uplatňovanie premlčaných pohľadávok na všetkých okresných súdoch v Slovenskej republike za účelom nárastu úrokov a trov právneho zastúpenia, ktoré sa spolieha na to, že priemerný spotrebiteľ nepozná pojem premlčanie. Tri roky sú dostatočnou dobou na platné uzavretie splátkového kalendára so spotrebiteľom a následné prípadné uplatnenie nároku na súde. Uviedol, že nemožno poskytnúť súdnu ochranu právu, ktoré je uplatňované po použití nekalej obchodnej praktiky a je v rozpore s dobrými mravmi. Poukázal pritom na viacero rozhodnutí krajských súdov a príslušných ustanovení zákona č. 250/2007 Z.z. o ochrane spotrebiteľa. Pri uzatváraní predmetnej dohody ide zo strany žalobcu jednoznačne o nekalú obchodnú praktiku, kedy pod zámienkou splátok, jediným cieľom žalobcu je dosiahnuť predĺženie premlčacej doby. Navrhol, aby odvolací súd napadnutý rozsudok ako vecne správny potvrdil a priznal mu náhradu trov odvolacieho konania na účet právneho zástupcu vo výške 250,36 €.

Odvolací súd prejednal odvolanie bez nariadenia odvolacieho pojednávania (§ 214 ods. 2 O.s.p.), miesto a čas verejného vyhlásenia rozsudku včas oznámil na úradnej tabuli súdu v súlade s § 211 ods. 2 a § 156 ods. 3 O.s.p. a po prejedaní veci v rozsahu vyplývajúcom z § 212 ods. 1, 3 O.s.p. a z hľadísk uplatnených odvolacích dôvodov rozsudok podľa § 219 ods. 1, 2 O.s.p. ako vecne správny potvrdil, stotožňuje sa s jeho správnymi dôvodmi.

Podľa § 219 ods. 2 O.s.p. ak sa odvolací súd v celom rozsahu stotožňuje s odôvodnením napadnutého rozhodnutia, môže sa v odôvodnení obmedziť len na skonštatovanie správnosti dôvodov napadnutého rozhodnutia, prípadne doplniť na zdôraznenie správnosti napadnutého rozhodnutia ďalšie dôvody.

Právne argumenty žalobcu uvedené v odvolaní nemôžu spochybníť vecnú správnosť napadnutého rozsudku.

Odvolací súd praktiku žalobcu, pri ktorej spojil do jednej listiny dohodu o uzavretí splátkového kalendára a uznanie záväzku, hodnotí ako nekalú obchodnú praktiku s ohľadom na nedostatok odbornej starostlivosti na strane dodávateľa, ako aj potencionálne riziko, že takéto správanie narušuje alebo môže narušiť ekonomické správanie priemerného spotrebiteľa vo vzťahu k výrobku alebo k poskytnutej službe.

Podľa § 558 Občianskeho zákonníka ak niekto uzná písomne, že zaplatí svoj dlh určený čo do dôvodu aj výšky, predpokladá sa, že dlh v čase uznania trval. Pri premlčanom dlhu má také uznanie tento právny následok, len ak ten, kto dlh uznal, vedel o jeho premlčaní.

Uznanie dlhu ako jednostranný právny úkon dlžníka adresovaný veriteľovi zakladá vyvrátenú právnu domnienku, že v čase uznania dlh existoval. Tento právny úkon okrem všeobecných náležitostí pre právne úkony (§ 34 a nasl. OZ) musí mať písomnú formu, musí byť z neho zrejmý dôvod (kauza) vzniku pohľadávky, musí v ňom byť presne určená výška pohľadávky a napokon musí obsahovať aj prísľub dlžníka tento dlh zaplatiť.

Uznaním dlhu nevzniká nový záväzok. Na základe neho však dochádza k zastaveniu plynutia pôvodnej premlčacej doby a namiesto nej odo dňa, keď došlo k uznaniu, začne plynúť nová desaťročná premlčacia doba (§ 110 ods. 1). V prípade sporu veriteľ nemusí dokazovať, že v čase uznania dlh existoval, ani jeho výšku. Dlžník, ktorý by namietal, že dlh v čase uznania neexistoval, alebo že zanikol napríklad splnením alebo inak, by to však musel preukázať.

Uznať možno aj premlčaný dlh. Uznávací prejav dlžníka bude mať právne účinky len vtedy, ak dlžník vedel, že dlh je premlčaný.

Aj podľa názoru odvolacieho súdu žalobca dohodou o uzavretí splátkového kalendára vnútil žalovanej aj uznanie záväzku. Ak chcela žalovaná získať povolenie splátok, musela podpísať listinu, na ktorej bolo zároveň uvedené, že uznáva čo do právneho dôvodu a výšky záväzkov voči veriteľovi, ktorý vznikol na základe zmluvy uzatvorenej s pôvodným veriteľom (Slovenská sporiteľňa). Uznanie záväzku bolo uvedené v bode 2 dohody a forma splatenia záväzku (povolenie splátok) v bode 3 dohody, pričom vyhlásenie dlžníka o tom, že má vedomosť o premlčaní dlhu a jeho následkoch bolo uvedené v bode 3 dohody, teda v časti dohody o splátkach, a nie v časti uznania záväzku, ku ktorému by sa vyhlásenie o premlčaní malo viazať. Podľa názoru odvolacieho súdu malo byť uznanie dlhu dohodnuté s dlžníkom na samostatnej listine, nakoľko podpis takejto dohody podľa § 558 OZ má úplne iné a pre spotrebiteľa oveľa závažnejšie dôsledky ako dohoda o splátkach dlhu. Spotrebiteľ teda nemal žiadnu možnosť dohodu o uznaní záväzku z listiny vylúčiť ani obmedziť jej účinok. Rovnako žalovaná svojím podpisom vyjadrila súhlas aj s rozhodcovskou doložkou formulovanou v bode 4 dohody o uzavretí splátkového kalendára, ktorú nemala možnosť individuálne dojednať a bola jej nútená spolu s dohodou o uzavretí splátkového kalendára. Vzhľadom na uvedené súd prvého stupňa správne prihladol na námietku premlčania uplatnenú žalovaným a jeho rozhodnutie vychádza zo správnej právnej úvahy. Z uvedených dôvodov bol napadnutý rozsudok vo výroku o zamietnutí žaloby podľa § 219 ods. 1, 2 O.s.p. ako vecne správny potvrdený.

Súd prvého stupňa o náhrade trov konania v prejednávanej veci vo vzťahu medzi žalobcom a žalovanou v 1. rade správne rozhodol podľa ust. § 142 ods. 1 O.s.p., ktoré správne aj aplikoval na daný prípad.

Žalobca v odvolaní neuviedol žiadne skutočnosti, ktoré by spochybňovali aplikáciu ust. § 142 ods. 1 O.s.p. na daný prípad a odôvodňovali iné rozhodnutie o trovách konania vo vzťahu medzi žalobcom a žalovanou, preto odvolanie podané žalobcom nemožno považovať za opodstatnené. Úspešný účastník sporu má legitímne právo aj na náhradu trov konania, čo sa týka aj trov, ktoré mu vznikli v súvislosti s jeho právnym zastúpením v konaní. Takto vynaložené náklady (trovy právneho zastúpenia) sa vo všeobecnosti považujú za účelne vynaložené trovy v súdnom konaní. V danom prípade aj podľa názoru odvolacieho súdu úkony právnej služby zást. žalovanej boli vykonané účelne. Súd prvého stupňa preto postupoval správne, pokiaľ priznal žalovanej náhradu trov konania, a správne ustálil aj výšku náhrady trov konania v súlade s vyhl. č. 655/2004 Z.z. o odmenách a náhradách advokátov za poskytovanie právnych služieb v znení neskorších predpisov, a preto bol rozsudok aj v napadnutom výroku o trovách konania vo vzťahu medzi žalobcom a žalovanou v 1. rade ako vecne správne potvrdený (§ 219 ods. 1 O.s.p.).

O trovách odvolacieho konania bolo rozhodnuté podľa § 224 ods. 1 O.s.p. v spojení s § 142 ods. 1 O.s.p. a keďže žalobca nebol v odvolacom konaní úspešný, nemá právo na náhradu trov odvolacieho konania.

Žalovaná v 1. rade mala v odvolacom konaní úspech, preto jej bola priznaná náhrada trov odvolacieho konania (§ 224 ods. 1, § 142 ods. 1, § 151 ods. 1 prvá veta O.s.p.), pozostávajúcich z odmeny za poskytnutú právnu službu - vyjadrenie k odvolaniu (§ 13a ods. 1 písm. c) vyhl. č. 655/2004 Z.z. o odmenách a náhradách advokátov za poskytovanie právnych služieb v znení neskorších predpisov), ktoré je účelne vynaloženým úkonom právnej služby. Odmena patrí vo výške základnej sadzby tarifnej odmeny 200,85 € v súlade s § 13a ods. 1 písm. c) cit. vyhl., a k tomu bola priznaná paušálna náhrada hotových výdavkov v sume 7,81 €. Spolu náhrada trov odvolacieho konania predstavuje sumu vo výške 208,66 €, ktorú je žalobca povinný zaplatiť advokátovi JUDr. Matúšovi Lemešovi, v súlade s § 149 ods. 1 O.s.p.

Vedľajší účastník mal v odvolacom konaní taktiež úspech, preto mu bola priznaná náhrada trov odvolacieho konania (§ 224 ods. 1, § 142 ods. 1, § 151 ods. 1 prvá veta O.s.p.), pozostávajúcich z odmeny za poskytnutú právnu službu - vyjadrenie k odvolaniu (§ 13a ods. 1 písm. c) vyhl. č. 655/2004 Z.z. o odmenách a náhradách advokátov za poskytovanie právnych služieb v znení neskorších predpisov), ktoré je účelne vynaloženým úkonom právnej služby. Odmena patrí vo výške základnej sadzby tarifnej odmeny 200,85 € v súlade s § 13a ods. 1 písm. c) cit. vyhl., a k tomu bola priznaná paušálna náhrada hotových výdavkov v sume 7,81 €. Zástupca vedľajšieho účastníka preukázal, že je platcom DPH, preto

mu bola priznaná aj 20 % DPH, t.j. 41,73 €, spolu náhrada trov odvolacieho konania vo výške 250,39 €, ktorú je žalobca povinný zaplatiť advokátovi JUDr. Igorovi Šafrankovi, v súlade s § 149 ods. 1 O.s.p.

Rozhodnutie bolo prijaté senátom pomerom hlasov 3:0 (§ 3 ods. 9 zák. č. 757/2004 Z.z. v znení účinnom od 1. mája 2011).

Poučenie:

Proti rozsudku odvolacieho súdu odvolanie nie je prípustné.